

τῷ Μωῦσῃ, τοῖς Τιοῖς Γ' σραὶ λαθελῆματα ἀντεῖ. Οἰκτίρμων, καὶ ἐλεπίμων ὁ Κύειος, μακρόδυμος, καὶ πα-
λιέλεος, εἰς εἰς τέλος ὄργισθεται, ἀδὲ εἰς τὸν αἰώνα
μένει. Οὐ καὶ τὰς αὔριας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, εἰδὲ
καὶ τὰς ὀμαρτίας ἡμῶν απατεδώσει ἡμῖν. Οτι καὶ τὸ
ἔφος τῆς Οὐρανῆς δέπο τῆς γῆς, ἐκραταίσθε Κύειος τὸ
ἔλεος αὐτεῖ δῆπο τῆς φοβεροῦ ἀντού. Καθ' ὅσον απέχε-
σιν Λαγαπολαῖ δέπο Δυσμῶν, ἐμιάκρωσεν ἀφ' ἡμῶν τὰς αὐ-
ριας ἡμῶν. Καθὼς οἰκτείρει Πατὴρ Χριστός, ἀκτειριστε
Κύειος τὰς φοβερούς ἀντού, οτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα
ἡμῶν, ἐμινθόρει χάρες ἐσμέν. Λαζαρωπός ὥστε χόρτος
αἱ ἡμέραι αὐτεῖ, ὥστε αὐτὸς τὸ ἀχεῖ καταστήσεται.
Οτι πιεῦμα διηλθει ἐν αὐτῷ, καὶ ως ἡ πάρεξι, καὶ εἰς
θηγυρώσται ἔτι τὸν τόπον αὐτεῖ. Τὸ δὲ ἔλεος τῆς Κυ-
είας δέπο τῇ αἰώνος, καὶ ἕως τῇ αἰώνος δῆπο τῆς φοβερέ-
υς αὐτού. Καὶ οὐδικαιοστῶν αὐτεῖ δῆπο ιοῖς ήμων, τοῖς
φυλάκωσι τῶν θρασύκλων αὐτεῖ, καὶ μεμνημένοις τῷ συ-
τολῶν αὐτεῖ, τῷ ποιῆσαι αὐτές. Κύειος ἐν τῷ Οὐρανῷ
ὑποίμαστε τὸν Θρόνον αὐτεῖ, καὶ οὐδὲ βασιλεία αὐτεῖ πι-
στῶν δεσπόζει. Εὐλογεῖτε τὸν Κύειον πάτερα οἱ Αγγελοι
αὐτεῖ, διώσατοι ἴχνοι ποιεῦντες τὸν λόγον αὐτεῖ, τῷ ἀκε-
σαι τῆς φωνῆς τῷ λόγῳν αὐτεῖ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύειον
πάτερα οἱ Διωάμητες αὐτεῖ, λειτηροὶ αὐτὲς οἱ ποιεῦντες
τὸ Θελήμα αὐτεῖ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύειον πάτερα τῷ ἐρ-
γα αὐτεῖ, ἐν πατεὶ τόπῳ τῆς δεαρογείας αὐτεῖ. Εὐλό-
γει οὐ θυχή μια τῷ Κύειον.

Δόξα.

ΦΑΛΜΟΣ ΤΩ, ΔΑΒΙΔ.

Τηπέρ τῆς τῆς Κοσμού συγάσσεις. ργ. 103.

Εὐλόγει οὐ θυχή μια τὸν Κύειον, Κύειος ὁ Θεός μια
ἐμεγαλιώθης σφόδρα. ἐξομολόγηση, καὶ μεγαλο-
φέπειαν ἐνεδύσω. Αναβαττόδυμος φως εἰς ιμάτιον, εἴ-
τει-